வில்லையென்று சொல்வது மற்றொன்று. அது இன்னும் அதிகமான சுதந்திரத்தோடு இயங்க வேண்டுமென்று ஒரு குறிப்பு இருக்குமேயானால் அதிலே தவறு இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது சுதந்திரத்தோடு இயங்கவில்லை என்று சொல்வது மற்றொன்று. ஆகவே, சுதந்திரத்தோடு இயங்க வில்லையென்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு கூற்றாகும்.

இம்மாதிரி, முன்பு ஒருமுறை ''பிராட்வே டைம்ஸ்' பத்திரிகையில், அலுவலகத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்து நடக்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டை வெளியிட்டதன் பேரில், அவை உரிமை குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவ்வாறு கூறுவது அவையை அவமதிப்பதாகும் என்றும் அவையை மீறிய செயலாகும் என்றும் அப்பத்திரிகையின் மீது அப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

எனவே, இதில் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது இது அவையை இழிவுபடுத்துவதாகும் என்று தோன்றுகிறது. எனவே தான் இந்தக் கூற்றுக்களைப் பொருத்த வரையிலும் இருக்கிற உண்மைகளை மாற்றி, அவையினுடைய உரிமைக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்துகின்ற அளவுக்கு அந்தக் கடிதம் அமைந்து, அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை, அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்கிறவர் உள்ளங்களிலே ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு இருப்பதன் காரணமாக, இதில் அவையை மீறுகின்ற பகுதி இருக்கிறது. எனவே, இவை அவை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்புகின்ற ஒரு சூழ்நிலை வருவதுதான் நல்லது. ஆகவே இது அவையை அவமதிக்கிறது என்கின்ற கட்டம் இருப்பதன் காரணமாக, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அதன்மீது அளிக்கின்ற தீர்ப்பை ஒட்டி, நான் அதற்குப் பிறகு, இந்த அவையில் தீர்மானத்தின் வடிவிலே கொண்டு வந்து அவை உரிமைக் குழுவுக்கு விடலாம். ஆனால், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 10.0)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்த எனது தீர்ப்பினை பின்னர் அறிவிக்கிறேன்.

5. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

இடையாத்தூரில் அரிசனங்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், 11-7-1980 அன்று செங்கல்பட்டு மாவட்ட இடையாத்தூரில் அரிசனங்கள் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டும்

அரிசனப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டு, அந்த மக்கள் ஊரை விட்டே விரட்டியடிக்கப்பட்டதால் அப்பகுதி மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை பற்றி விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, திருவாளர்கள் எஸ். அழகர்சாமி, ஆர். கருப்பையா, எம். ஆறுமுகம், பி. உத்திராபதி, செ. சிவசாமி, கே. எம். தங்கமணி, நா. சுந்தரராஜ், ப. பொன்னுரங்கம், இல. பலராமன், என். பழனிவேல், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம், செ. இராமலிங்கம் ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்று மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கல்பட்டு மாவட்டம் இடையாத்தூரில் உள்ள மொத்த குடியிருப்பு 54. அதிலே 2 ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலே வீடுகளைக் கட்டி 47 குடும்பங்கள் அங்கே குடியிருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். 11-7-1980 அன்று ஜாதி இந்துக்கள் அந்த அரிசனக் குடியிருப்பிலே நுழைந்து மிகப் பெரிய தாக்குதலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி தாக்குதலை நடத்தியது மட்டுமல்லாமல், இதற்குண்டான காரணங்களைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லும்போது, ஏதோ ஒரு தோட்டத்திலே ஒரு பூசணிக்காய் களவு போய்விட்டதாகவும், அந்தப் பூசணிக் காயில் 750 விதைகள் இருக்கும். அதை நட்டால் அது விளைந்து 750 காய்களைக் கொடுக்கும். எனவே 750 ரூபாய் அபராதம் கட்டவேண்டும் என்று அந்த அரிசனக் குடியிருப் பிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு அபராதம் விதித்து இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் அந்தக் கிராமத்திலே அவர்கள் வெள்ளை யாக வேட்டிக் கட்டிக் கொண்டு போகக்கூடாது. அங்குள்ள அரிசனப் பெண்களை மிகவும் மோசமான முறையிலே நடத்தி மானபங்கம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அவர்களை அங்கே குடியிருக்கக்கூட விடாமல் அவர்கள் விரட்டப்பட்டு, அங்கே பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய அதே கிராமப் புறம்போக்கிலே குடிசைகளைப் போட்டுக் கொண்டு வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இது சம்பந்தமாக தொடர்ந்து அங்கே உள்ள அதிகாரி களுக்கும் காவல் துறையினருக்கும் புகார்கள் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன. அந்த நிகழ்ச்சி அங்கே நடைபெறுகின்றபோது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே பக்கத்தில் 10 மைல் தூரத்தில் உள்ள திருக்கழுக்குன்றத்தில் திருவிழா நடப்பதைப் பற்றி விவாதமே நடத்திக் கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சம்பந்தம் நடந்த சமயத்திலே அதைத் தடுப்பதற்கான விரைவான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. தொடர்ந்து பல தடவைகள் புகார்கள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

செய்யப்பட்டும் கூட, அந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப் படவில்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. உத்திராபதி அவர்களும், தோழர் ஆறுமுகம் அவர்களும், விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் நல்லக்கண்ணு அவர்களும் 4 தினங்களுக்கு முன்னால் அங்கே சென்று பார்த்து வந்தார்கள். இதுவரை அந்த ஊரை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டவர்கள், அந்தக் காலனியைவிட்டு அப்புறப் படுத்தப்பட்டவர்கள், திரும்ப வந்து குடியேறவில்லை. ஆகவே இங்கே அரசாங்கம் நடக்கிறதா அரிசனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் சிந்திப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், அவர்கள் சொந்தப் பாதுகாப்புக்கு வேறு என்ன செய்வது? பாராளுமன்றத்தில் கூட விவாதம் நடக்கிறது. அவர்கள் பாதுகாப்பிற்கு அவர்கள் கையிலே துப்பாக்கியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூட விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்த நேரத்திலே அவர்கள் பாதுகாப்பிற்கு அரசாங்கமே உதவி செய்யவில்லை என்று சொன்னால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் போன்ற பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பாது காப்புத் தர மறுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு புகார்கள் செய்தாலும் கூட, மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள், என்று சொன்னால், அவர்கள் பாதுகாப்புக்கு அவர்கள் அரசாங்கத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு என்ன பாதுகாப்பை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நாம் யோசிக்க வேண்டும். ஜூன் மாதம் 11ஆம் தேதி நடந்திருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே கூட ஒரு மாதத்திற்குப் பின்னாலே கூட இதுவரையில் அந்த மக்கள், 47 குடும்பங்கள் வெளியேதான் குடியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாகப் புகார் கொடுக்கப்பட்டு அந்தச் சம்பவங்களுக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள். அந்தக் கொடுமையைச் செய்வதற்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் கைது செய்யப்படுவதுபோல கைது செய்யப்பட்டு அந்த மோசமான ஆதிக்கக்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் வெளியே உலவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஜாமீனில் வந்திருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. யார் கொடுமைக்குக் காரணமாக இருந்தார்களோ, அவர்கள் வெளியே உலவிக் கொண்டிருக்கும்போது அங்கே யாருக்கும், குறிப்பாகப் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்று சொந்தமாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள், இன்றைக்கு விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் ஊரில் கூட சாமான்கள் வாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் பல்வேறு நிர்ப்பந்தங் உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய நிலை பல்வேறு இடங்களில் இருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் ஆங்காங்கு நடை பெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இன்றைக்கு என்னுடைய

மாவட்டத்தில் கூட தேர்தல் காலத்தில ஏதோ காரணத்தை ஒட்டி ஓட்டுப் போடவில்லை என்ற காரணத்திற்காக குருவிக் குளம் என்ற இடத்தில் இரண்டு குடும்பங்களை மிகப் பெரிய துன்பத்திற்குள்ளாக்கி இருக்கிறார்கள். ஒருவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். மற்றொருவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவகளுக் கெல்லாம் சரியான முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவது விரும்பத்தக்கது அல்ல.

ஆகவே, வழக்கம்போல் இந்த அவையின் அலுவல்களை இதற்காக ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று தீர்ப்பளிக்காமல், அப்படி அளித்துவிட்டால் இதற்கான தீர்வு காண முடியாது, பல்வேறு இடங்களில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதை எப்படித் தடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்று கூடி, விவாதம் செய்து, அரசியல் உணர்வு இல்லாமல், தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனில் அக்கறை கொண்டு ஒரு முடிவு எடுக்க வழிவகை செய்யும் வகையில், இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இடையாத்தூர் கிராமம் செங்கற்பட்டில் இருந்து 9 மைல் தூரத்தில் உள்ள பாலாற்றின் இடையே இருக்கிற காரணத்தால் இந்தக் கிராமத்திற்கு இடையாத்தூர் என்ற பெயர் வந்தது. அங்கே 47 அரிசனக் குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றன. 500—க்கும் மேற்பட்ட ஜாதி இந்துக்கள் பல்வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களிடையே பல ஆண்டுகாலமாகத் தொடர்ந்து மோதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக அரிசன மக்களை அடக்குகின்ற முறையில் அங்கே பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அங்கே சிறு சச்சரவு இருந்தாலும் சரி, அந்த ஊர் பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி ஒரு கூட்டம் போட்டு, அவர்கள் அந்தச் சச்சரவுகளின் அடிப்படையில் அபராதம் போன்ற தீர்ப்புக்களை வழங்குவார்கள். அது போன்ற நிலைமையில்தான் அங்கு காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், ஒருவன் ஒரு பூசணிக்காயைத் திருடிவிட்டான் என்ற காரணத்திற் காக அந்தப் பூசணிக்காயில் உள்ள விதைகளை எண்ணி, ரூ. 750 அபராதம் கட்டவேண்டும் என்று போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 600 கட்டியும் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அவர்கள் விடுவதாக இல்லை. இப்படிக் கொடுமைகள் அங்கே நடக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல, அந்த ஊரில் அரிசன மக்கள் வெள்ளை வேட்டி கட்டிக் கொண்டு போகக்கூடாது, செருப்பு போட்டுக்கொண்டு போகக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சிறு பையன்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட மோதல் காரணமாக அங்கேயுள்ள மற்றவர்களிடையே தகராறு ஏற்பட்டு அதில் ஒரு தாய் அடிபட்டு செங்கற்பட்டு மருத்துவர்மனையில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். காலையில் சேக்கப்பட்ட அந்தத் தாயை மாலையில் டிஸ்சார்ஜ் செய்து இருக்கிறார்கள். இங்கே உங்களுக்குச் சிகிச்சை தர முடியாது என்று சொல்லி, அதன் பிறகு எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் இங்கே சென்னைக்கு அழைத்து வந்து ஜெனரல் ஆஸ்பிடலில் சேர்த்து இருக்கிறார்கள்.

இது மிகவும் மோசமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்கு இரண்டு முறை சமாதானக் குழுக்கள் அனுப்பப்பட்டும் இதுவரையில் அங்கே சமாதானம் ஏற்பட வில்லை. அரிசனங்கள் அங்கே வாழ்வதற்குப் பயந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ரைஸ் மில்லில் நெல் அரைக்க முடியவில்லை, கடையில் சாமான்கள், பொருள்கள் வாங்க முடியவில்லை.

இன்றையதினம் அவர்கள் மிகவும் பயங்கரமான இடத்தில் வசித்து வருகிறார்கள். ஆற்றில் வெள்ளம் வந்து விட்டால் 15 நாட்களுக்கு அவர்கள் வெளி உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள முடியாது. அவர்கள் தற்போது எலுமிச்சம்பட்டி என்ற இடத்தில் குடிசை என்ற பெயரால் சிறு சிறு கீத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். மழை வந்து விட்டால் அவர்கள் நனைந்து விடுகிறார்கள். குளிர் தாங்காமல் நடுநடுங்கி விடுகிறார்கள். நாங்கள் நேரில் பார்த்தோம். நாங்கள் எத்தனை பேர் சொன்னாலும், அவர்கள் திரும்பவும் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று வாழப் பயப்படுகிறார்கள். சுமுகமாக வாழலாம் அங்கே செல்லுங்கள், நாங்களும் அதற்கு முயற்சி எடுக்கிறோம், அரசும் முயற்சி எடுக்கும் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் அதை ஏற்க மறுக்கிறார்கள். நாங்கள் செத்தாலும் சாவோமே தவிர நாங்கள் ஊருக்குப் போகமாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

இதைச் சாதாரண பிரச்சினைபோல் கருதி, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்க இசைவு மறுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி விடக்கூடாது. தமிழகம் பூராவும் இத்தகைய பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. தமிழகம் அமைதிப்பூங்கா என்ற நிலை மாறி, இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நாட்டில் தொடர்ந்து இருக்கின்றன.

1980 ஜூலை 16] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

(முற்பகல் 10-10)

இந்தத் தகராறுக்குக் காரணமாக அங்கே அரசியல் இல்லை. திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னதைப்போல ஏதோ ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற பேதம் இல்லாமல், அரசியல் விரோதம் இல்லாமல், அரிசனங்கள்—பிற மக்கள் என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறது. உயர் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இதுவரையில் யாரும் அங்கே போய்ப் பார்த்து, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சி செய்யவில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமைதான் காலையில் துணை ஆட்சியர் சென்று அந்த மக்களைப் பார்த்திருக்கிறார். இரண்டு ஊர்களுக்கும் சென்றிருக்கிறார். ஆகவே, அதிகாரிகள் சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. காவல் துறையைச் சேர்ந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தான் அங்கே போய், விசாரித்து இரண்டு தரப்பிலுள்ளவர்களிலிருந்தும் சிலரைக் கைது செய்திருக்கிறார். சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது டி.எஸ்.பி. அல்லது எஸ்.பி. லெவலில் உள்ள அதிகாரிகள் யாரும் அந்த மக்களைச் சந்திக்கவில்லை. அதனால் மக்கள் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மீண்டும் இடையாற்றுக்கு அழைத்துச் சென்று குடியமர்த்த வேண்டும். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த மக்களைச் சந்தித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது 'ஹோம் ஆஃப் மினிஸ்டர்ஸ்'— சில அமைச்சர்கள் சென்று அந்த மக்களைச் சந்தித்துப் பேசி, சமாதானம் செய்து, அவர்களை அங்கே அழைத்துச்சென்று குடியமர்த்த வேண்டும். இதுபோன்ற பல்வேறு பிரச்சனைகள் பற்றி விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவரவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இடையாற்றூரில் இப்படிப்பட்ட ஒரு கோர சம்பவம் நடைபெற்றிருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத் தக்கது. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அங்குள்ள அரிசன மக்களில் சிலர் எப்போதும் இல்லாது இப்போதுதான் நிலவுடைமைக்காரர்கள் ஆகியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு காரணம். இன்னொரு காரணம், பம்புசெட்டுகள் வைத்திருக்கிறார்கள்; கல்வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சிறுவன் குடித்துவிட்டு இரண்டு ஜாதி இந்துக்கள் மேல் விழுந்து, அந்த விவகாரம் பஞ்சாயத்துக்கு வராமல் முதலிலேயே போலீசுக்குப் போனதால் தங்களை மதிக்கவில்லையே என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதும் ஒரு காரணம். இதனால் சிறு சிறு சர்ச்சைகள் அவ்வப்போது நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இப்போது முற்றியிருக்கிறது.

அவ்வப்போது சர்ச்சைகள் நடைபெறும்போது சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினர் உரிய நடவடிக்கைகளை முறையாக எடுத்திருந்தால் விழுப்புரம் போல் ஆகாமல் தடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும். ஏனோதானோ என்று அதிகாரிகள் இருந்தால் மீண்டும் ஒரு விழுப்புரத்தை நாம் சந்திக்க வேண்டிய அவல நிலை ஏற்படும். இடையாற்றூரிலிருந்த மக்கள் இப்போது அங்கு இல்லை; எலுமிச்சம்பட்டியில் போய் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ வழியில்லாமல் அங்கே போகவில்லை; ஜாதி இந்துக்களுக்குப் பயந்து அங்கே போயிருக்கிறார்கள். சென்ற இடத்திலும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உண்டா என்றால் இல்லை. அங்கே ஒரு அரசாங்க கிணறு இருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் எடுக்கப் பயப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் ஜாதி இந்துக்கள் ஏதாவது செய்து விடுவார்களோ என்று அச்சப்படுகிறார்கள்.

இன்னொன்று. அவர்கள் இடையாற்றூரில் தங்களுக்குச் சொந்தமான உடைமைகளையும், நிலங்களையும் விட்டுவிட்டு வந்து இங்கே குடியேறியிருக்கிறார்கள். இப்போது எலுமிச்சம்பட்டியில் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டும்; மற்ற வசதிகள் வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு அச்சமான நிலையில், பீதியான சூழ்நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் அரசு முறையாக அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது தான்.

நான் இன்னொன்றும் சொல்வேன். மத்திய அரசு உள்துறை அமைச்சர் ஜெயில்சிங் அவர்கள் ஒரு விவரத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே Atrocities towards Harijans and women' பெண்கள் விவகாரமாகவும், அரிசனங்கள் விவகாரமாகவும் நடைபெறுகின்ற கொடுமைகளைத் தடுத்து நிறுத்த ஜெயில் சிங் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள் நல்ல எண்ணத் தோடு. அது பாராட்டுக்குரிய முயற்சியாகும். அதைப் போன்று தமிழ்நாட்டில் விழுப்புரம் போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் தடுத்து நிறுத்த இந்த அரசு முறையாக அணுகி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, இதைப் போன்ற விரும்பத்தகாத, வெறுக்கத் தகுந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தடுத்து நிறுத்த முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப் பல்வேறு பிரச்னைகள் பற்றி இந்தச் சம்பவத்தில் விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால் அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

<u>திரு. என். பழனிவேல்</u>: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரிசனங்களுக்குக் கொடுமை என்பது ஒன்று ஜாதி அடிப்படையில் நடக்கின்றது; இன்னொன்று என்னவென்றால்

இப்போது அரிசனங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் பல சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக விவசாயிகளுக்குக் கூலி கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு கூலி கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் நிலப்பிரபுகளுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்படுகிறது. ஆனால் நிலப்பிரபுக்கள் ஜாதி துவேசத்தைக் கிளப்பிவிட்டு ஊர்க் கட்டுமானம் என்று சொல்லி அவர்களை அடக்கி விடுகிறார்கள்.

இந்த நிலைமை செங்கற்பட்டு மாவட்டம் இடையாத்தூர் கிராமத்தில் மட்டுந்தான் இருக்கின்றது என்பதல்ல. இன்று நாடு பூராவும் இந்த மாதிரி நிலைமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் இதிலே ஒரு பொதுவான நிலை என்று பார்த்தால் அரிசனங்கள் நிச்சயமாக அங்கே புறக்கணிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கென்று தனியாக விசேஷ கவனம் செலுத்தி லா அண்ட் ஆர்டர் என்ற முறைகளை எல்லாம் பார்க்காமல் அரிசனங்களுக்கு உதவி செய்கின்ற வகையில் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தாலொழிய இவர்களைப் பாதுகாக்க முடியாது. தேர்தல் வந்துவிட்டால் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வேட்பாளருக்கு ஓட்டுப் போடுவதாக இருந்தால் தான் அவர்களை ஓட்டுப் போட அனுமதிக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு சிலிப் கூட கொடுக்க மறுக்கப்பட்டு, ஓட்டுப்போட வாருங்கள் பார்க்கலாம் என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. மேலும் அரிசனங்கள் மீது மற்றவர்களுக்குப் பொறாமை ஏற்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. துண்டு போட்டுக்கொண்டு அரிசனங்களால் செல்ல முடியவில்லை, செருப்பு போட்டுக்கொண்டு கூடச் செல்ல முடியவில்லை. அரிசன மக்கள் சிறிய தவறுகளைச் செய்தால் கூட அதைப் பெரிய தவறாக ஆக்கி அங்கு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. காவல் துறையினரும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. இப்படியான ஒரு சூழ்நிலை இன்றையதினம் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கு அரசு ஒரு முடிவு கட்டியாகவேண்டும். 50 குடும்பங்களுக்கு மேற்பட்ட அரிசனக் குடும்பங்கள் அந்த ஊரை விட்டு வெளியே போய் நிர்க்கதியான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊர் திரும்புவது எப்படி? அதற்கு என்ன உத்தரவாதம் ஏற்படுத்தப்போகிறது அரசு என்பதை விளக்குவதற்காகவும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காகவும் இந்த அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று மார்க்ஸிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், இடையாத்தூர் கிராமத்தில் சாதி இந்துக்கள் சுமார் 870 பேர்களும், அரிசனங்கள் சுமார் 280 பேர்களும் வசித்து வருகிறார்கள்.

அரிசனக் காலனி கிராமத்தைவிட்டு, சுமார் 100 கெஜ தூரம் தள்ளி உள்ளது. 11-5-80 வரை இரு தரப்பினருக்கும் எவ்வித மனவேறுபாடுகளும் இல்லை. 11-5-80 அன்று இரவு அரிசனக் காலனியைச் சேர்ந்த திரு. கதிர்வேலு என்பவர் இடையாத்தூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. குமார் பிள்ளை என்பவர் மீது இருட்டில் மோதி விட்டார் என்ற காரணத்திற்காக, திரு. கதிர்வேலுவை திருவாளர்கள் குமார், சிவானந்தம் கண்ணன் ஆகியோர் தாக்கியும் தரக்குறைவாக பேசியும் இருக்கின்றனர். இச்சம்பவம் பற்றி திருக்கழுக்குன்றம் காவல் நிலையத்தில் 13-5-80 அன்று வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்கள் தலைமறைவாக இருந்தனர். 16–6–80 அன்று நீதிமன்றத்தில் சரணடைந்துள்ளனர்.

மேற்கண்ட சம்பவத்தை தொடர்ந்து, அரிசனங்கள் சாதி இந்துக்களின் வயல்களில் வேலை செய்ய மறுத்துவிட்டதால், இடையாத்தூர் சாதி இந்துக்கள் அருகிலுள்ள ஊர்களிலிருந்து வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்திக் கொண்டனர். 13–6–80 அன்று வயலில் இருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருந்த திரு. வரதப் பிள்ளை என்பவரை அரிசனக் காலனியைச் சேர்ந்த திரு. துரைக்கண்ணுவும், திரு. கதிர்வேலுவும் வழிமறித்துத் தாக்கியுள்ளனர். திரு. வரதப்பிள்ளைக்கு சிறு காயம் ஏற்பட்டது. இச்சம்பவத்தைப் பற்றி அறிந்ததும், இடையாத்தூரைச் சேர்ந்த சாதி இந்துக்கள் சுமார் 100 பேர் அரிசனக் காலனிக்குச் சென்று துரை, கிளியம்மாள், நாகம்மாள் ஆகியோரைத் தாக்கியுள்ளனர். அவர்களுக்குச் சிறு காயம் ஏற்பட்டுள்ளது. தகவல் அறிந்ததும், காவல் துறையினர் விரைந்து அமைதியை நிலைநாட்டினர். இருதரப்பினரும் கொடுத்த புகார்களின் பேரில், திருக்கழுக்குன்றம் காவல் நிலையத்தில் இரண்டு வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. காயம் அடைந்தவர்கள் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். போலீஸ் பாதுகாப்புப் போடப்பட்டது. அரிசன இனத்தவர் இருவரும் சாதி இந்துக்களில் மூவரும் 16–6–80 அன்று கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டனர்.

18-6-80 அன்று திரு. செல்லப்ப நாயக்கர் என்பவர் 500 ரூபாய் மதிப்புள்ள தனது வைக்கோல்போர் யாரோ சிலரால் கொளுத்தப்பட்டு விட்டது என்று புகார் செய்த்தின் பேரில் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்சம்பவத்தில் யார் மீதும் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை.

19–6–80 அன்று இடையாத்தூர், வள்ளிபுரம், விளாகம், திம்மூர், நீலமங்கலம், இரும்புலிச்சேரி ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த அரிசனங்கள் மற்றும் சாதி இந்துக்களிடையே ஒரு

[முற்பகல் 10–20]

பஞ்சாயத்து நடத்தப்பட்டு இரு தரப்பினரும் சமரசம் செய்து வைக்கப்பட்டனர். இதற்கிடையில், அரிசனங்கள் வேலை செய்ய மறுத்ததாகவும் அதனகாரணமாக சாதி இந்துக்கள் அரிசனங்களை வயல்வேலைகளுக்கு அமர்த்தாததாலும் இடையாத்தூரைச் சேர்ந்த சுமார் 31 அரிசனக் குடும்பங்கள் அருகிலுள்ள ஊர்களுக்கு அஞ்சி சென்று தங்கிவிட்டனர். மீதமுள்ள சுமார் 21 அரிசனக் குடும்பங்கள் இடையாத்தூரில் இருந்து வருகின்றன.

11–7–1980 அன்று இடையாத்தூர் அரிசனக் காலனியைச் சேர்ந்த திரு. வேதகிரி என்பவர் தனது 15 வயதுள்ள மகள் சுசீலாவைக் காணவில்லை என்று புகார் செய்ததின் பேரில் திருக்கழுக்குன்றம் காவல் நிலையத்தில் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. விசாரணை செய்ததில் திரு. வேதகிரியின் மைத்துனர் வீட்டில் குழந்தைப் பிறந்திருப்பதால், உதவிக்காக அவரது மகளை அவரே அங்கு அழைத்துச் சென்று விட்டு வந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. இருப்பினும் செல்வி சுசீலாவை திரு. வேதகிரியிடம் கிராம அதிகாரி மற்றும் அவரது உறவினர்கள் முன்னிலையில் திரும்ப அழைத்து வந்து சேர்ப்பித்தாகிவிட்டது.

அரிசனப் பெண்கள் மானபங்கப்படுத்தப் பட்டார்கள் அல்லது கற்பழிக்கப்பட்டார்கள் என்ற புகார்கள் இதுவரை காவல் துறையினரிடமோ அல்லது மற்ற அதிகாரிகளிடமோ வரவில்லை. போலீஸ் பாதுகாப்பு தொடர்ந்து போடப்பட்டுள்ளது. இடையாத்தூர் கிராமத்தில் பதட்ட நிலை ஏதுமில்லை. நிலைமை அமைதியாக உள்ளது. எனவே, இச்சம்பவங்கள் குறித்து விவாதிக்க பேரவையில் ஏனைய அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு ஒரு விளக்கம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்ன பிறகு எந்தவிதமான கிளாரிபிகேஷனும் கேட்க முடியாது.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப்பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.